

Ijspret Op de vijver Nat.Lab. Elfstedentocht

Karen Mauve, Interview met Hans Verbunt, Sportclub Nat.Lab. (NLJ 31-01-1997)

Gijs de Wit (van de firma A/G Hoveniers, die het 'groen' op ons complex verzorgt) heeft gedurende de vorstperiode vele uren rondjes op het ijs van de vijver gelopen om voor ons een ijsbaan te vege en die vervolgens in prima conditie te houden. Namens alle schaatsers: bedankt Gijs!

Het weerbericht voor zaterdag 11 januari jl., de dag waarop de Elfstedentocht op de Nat.lab.-vijver gereden zou worden, bleef spannend: 'wordt het vriezen of wordt het dooien?' Het werd allebei: de temperatuur schommelde om het vriespunt en het ijs bleef goed. Honderd kinderen van Nat.lab.-ers kwamen die dag over de eindstreep in 'Leeuwarden' en alle honderd gingen ze dolgelukkig met hun Elfsteden-vaantje naar huis. Er is geen melding gedaan over bevroren ogen, noch over enig ander letsel.

Door het schoonvegen van de 'kanalen en vaarten' naar de elf steden aan de kant, had de vijver een intrigerend patroon gekregen. Zig-zaggend over het ijs gaven de door sneeuwvalletjes afgezette schaatspaden duidelijk de weg aan; verdwalen was in ons 'Friesland' onmogelijk of het zou moeten zijn bij het klunen nabij Bartlehiem. De laatsten kwamen dan ook gelukkig vóór donker, vier uur, binnen.

Om één uur 's middags was het verzamelen in het schoongeveegde 'hok' voor de boerderij. De eerste diagonale oversteek naar Sneek (WAY) was een pittige en bracht meteen al een grote verschuiving in het veld teweeg. Een aantal koplopers legden, na het behalen van de finish, de tocht van 2,5 km nogmaals af, en soms wel een keer of drie/vier. Alle schaatsers kregen de eerste keer bij de finish (en het laatste stempeltje) als beloning het officiële Nat.Lab. Elfsteden-vaantje. Maar ook de volgende tochten werden beloond. Daarvoor werden de vaantjes van voorgaande jaren (waarvan de datum was afgeknipt) gebruikt; ook deze vonden gretig aftrek. Aan het eind van de dag, om vier uur, was er zelfs geen een meer te vergeven!

In totaal waren er zo'n 100 kinderen en 150 volwassenen op het ijs. De jongste deelnemer was 3 jaar; hij schaatste de hele tocht uit (zonder pindakaas); dat belooft dus wat voor de toekomst! De oudste kinderen, wanneer meeschaatsende Nat.Lab.-ouders niet mee worden geteld, waren rond de 13 jaar. Eén jonge vader was diep teleurgesteld in het wedstrijdcomité, toen, na het uitschaatsen van deze barbaarse tocht, zijn prestatie niet met een vaantje bekroond werd.

De organisatie van de Nat.Lab. Elfstedentocht was in handen van de Sportclub, die met 16 inderhaast geronselde vrijwilligers en in twee dagen tijd, deze fantastische middag mogelijk maakte. Voor de elf man op de afstempelplaatsen was het drie uur lang koukleumen; gelukkig werden ze regelmatig van een Berenburger voorzien!

Na afloop was er, traditiegetrouw, in de boerderij snert en chocolademelk. 'En er bleef geen druppel chocomel meer over', besluit Hans vergenoegd het interview.

